

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3011/05
08.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Јасминке Станојевић, Браниславе Апостоловић и Миломира Николића, чланова већа, у ванпарничном предмету расправљања заоставштине иза покојне ПП, одлучујући о ревизији АА изјављеној против решења Окружног суда у Краљеву Гж. бр. 1032/03 од 5. 9. 2003. године, у седници одржаној 8. 12. 2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија АА изјављена против решења Окружног суда у Краљеву Гж. бр. 1032/03 од 5. 9. 2003. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Врњачкој Бањи О.бр. 65/01 од 21. 7. 2003. године, одбачена је жалба АА изјављена против решења Општинског суда у Врњачкој Бањи О. бр. 65/01 од 27.3.2001. године као недозвољена.

Решењем Окружног суда у Краљеву Гж. бр. 1032/03 од 5. 9. 2003. године одбијена је као неоснована жалба АА и потврђено првостепено решење.

Против решења другостепеног суда АА благовремено је изјавио ревизију из разлога који указују на постојање битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу чл. 386., а у вези чл. 400. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77... и "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 31/93, са каснијим изменама и допунама) који се примењује на основу одредбе чл. 491. ст. 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/2004) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП-а, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда одредаба парничног поступка на које указује у ревизији.

Правноснажним решењем Општинског суда у Врњачкој Бањи О.бр. 65/01. од 27.3.2001.године утврђено је да заоставштину сада покојне ПП бивше из, која је умрла __.2001. године чини двособан стан ВВ, да вредност заоставштине износи 45.000,00 динара, па је за наследника оглашена на основу завештања ГГ. Против овог решења жалбу је изјавио АА наводећи да постоји уговор о замени станова на одређено време од 20 година закључен између ГГ и ДД, који је потписао и подносилац жалбе. Сматрајући да жалилац није учесник у поступку за расправљање заоставштине покојне ПП, те да из тих разлога није овлашћен да поднесе жалбе, првостепени суд ју је одбацио, као недозвољену, а Окружни суд је прихватио правно становиште Општинског суда.

Правилно су нижестепени судови, у овој правној ствари, применили одредбе чл. 21., чл. 87. и чл. 30. ст. 2. Закона о ванпарничном поступку, повезано са чл. 358. ст. 3. Закона о парничном поступку.

Чланом 87. Закона о ванпарничном поступку регулисано је да у поступку за расправљање заоставштине суд утврђује ко су наследници умрлог, која имовина сачињава његову заоставштину и која права из заоставштине припадају наследницима, легатарима и другим лицима. Дакле, у смислу ове законске одредбе странке у оставинском поступку нису само наследници и легатари него и друга лица која претендују на остварење неког права из заоставштине. Када се имају у виду наводи жалбе и ревизије, извесно је да АА није могао бити учесник у оставинском поступку иза смрти покојне ПП. Зато је његова жалба изјављена против решења Општинског суда у Врњачкој Бањи О. бр. 65/01 од 27.3.2001. године недозвољена, пошто жалилац није био овлашћен за њено подношење.

На основу чл. 393. ЗПП-а, а у вези чл. 30. ст. 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

